

Анализа 2 – основне идеје доказа важнијих теорема и тврђења

1 Непрекидност

1.1 Комплетност

1.2 Компактност

1.3 Простор непрекидних пресликавања

1.4 Повезаност

2 Диференцирање

2.1 Диференцирање у нормираним векторским просторима

Теорема. (Извод сложене функције) Нека су X, Y , и Z нормирани векторски простори, $V \subseteq X$, $W \subseteq Y$ отворени скупови, $f : V \rightarrow Y$, $g : W \rightarrow Z$ и $a \in V$, $f(a) \in W$. Тада важи:

$$f\mathcal{D}a \wedge g\mathcal{D}f(a) \implies g \circ f\mathcal{D}a$$

и при томе је

$$D(g \circ f)(a) = Dg(f(a)) \cdot Df(a)$$

Доказ. Доказ следи из дефиниције извода пресликавања и чињенице да је $o(O(h)) = o(h)$. \square

Теорема. (Извод инверзне функције) Нека су X и Y нормирани векторски простори, $V \subseteq X$ отворен скуп, $a \in V$ и $f : V \rightarrow Y$ пресликавање са следећим својствима:

- 1) $f\mathcal{D}a$
- 2) $Df(a)$ инвертибилан
- 3) у некој W околини тачке $b := f(a)$ пресликавање f има инверзно
- 4) $f^{-1}\mathcal{D}b$

Тада је $f^{-1}\mathcal{D}b$ и важи:

$$(Df^{-1})(b) = (Df(a))^{-1}$$

Доказ. Нека је $b = f(a)$, $a = f^{-1}(b)$. Показати да, пошто су трансформације хомеоморфизми, важи $f(a + h) = b + t$ и $f^{-1}(b + t) = a + h$. Из непрекидности f^{-1} у b закључити чему је једнако $f^{-1}(b + t) - f^{-1}(b)$. Из услова $f \mathcal{D} a$ закључити чему је једнако $(f'(a))^{-1}t$ као и да је $o(h) = o(t)$. На основу претходних корака, и дефиниције извода, извести коначни закључак. \square

Тврђење. Ако је простор Банахов (комплетан нормиран векторски простор), скуп $GL(X)$ је отворен у $\mathcal{L}(X; X)$.

Доказ. Посматрати $A \in GL(X)$ и $h \in \mathcal{L}(X; X)$. Доказати да је и $A + h \in GL(X)$ односно да постоји $(A + h)^{-1}$. Искористити комплетност домена као и дефинисаност норме. \square

Напомена. Претходно тврђење важи и у нешто општијем случају, за $\mathcal{L}(X; Y)$, уколико је X Банахов, а Y нормирани векторски простор.

Теорема. (Теорема о коначном прираштају) Нека су X и Y нормирани векторски простори, $V \in X$ отворен и $f : V \rightarrow Y$ непрекидно. Ако је

$$[a, a + h] = \{a + th \mid 0 \leq t \leq 1\} \subseteq V$$

и ако је пресликавање f диференцијабилно у свим тачкама скупа

$$]a, a + h[= \{a + th \mid 0 < t < 1\}$$

онда важи

$$\|f(a + h) - f(a)\| \leq \sup_{x \in]a, a+h[} \|f'(x)\| \cdot \|h\|$$

Доказ. Доказати да теорема важи на сваком сегменту $[c_1, c_2] \subseteq]a, a + h[$. Претпоставити супротно,

$$\sup_{x \in [c_1, c_2]} \|f'(x)\| < \frac{\|\Delta f\|}{\|\Delta x\|}$$

Поделити интервал $[c_1, c_2]$ на два подинтервала и применити помоћну лему на њих. Продужити поступак, формирати низ интервала. Поново применити помоћну лему. Извести контрадикцију. \square

Напомена. Помоћна лема из претходне теореме је следећа неједнакост:

Ако за $\alpha, \beta, \gamma, a, b, c \in \mathbb{R}_+$ важи $c \leq a + b$ и $\gamma = \alpha + \beta$, онда је

$$\frac{c}{\gamma} \leq \max\left\{\frac{a}{\alpha}, \frac{b}{\beta}\right\}$$

Теорема. (Ојлерова теорема) Нека је X нормирани векторски простор над \mathbb{R} . Диференцијабилна функција $f : X \rightarrow \mathbb{R}$ је хомогена степена $k > 0$ ако и само ако је

$$df(x) \cdot x = kf(x)$$

Доказ. Дефинишати помоћну функцију $\psi(t) = f(tx) - t^k f(x)$ и одатле доказати оба смера еквиваленције. \square

Тврђење. $\mathcal{L}(X; \mathcal{L}(X; Y)) \cong \mathcal{L}(X, X; Y)$

Доказ. Нека је $L \in \mathcal{L}(X; \mathcal{L}(X; Y))$ произвољно. Дефинисати $\tilde{L} : X \times X \rightarrow Y$ као

$$\tilde{L}(\eta, \xi) := L(\eta)(\xi)$$

Доказати да је са $\varphi(L) = \tilde{L}$ добро дефинисан тражени изоморфизам. \square

Тврђење. $fD^n a \implies D^n f(a)$ је симетрично n -линеарно пресликавање.

Доказ. Приметити најпре да је довољно доказати за транспозиције, јер оне генеришу групу пермутација. Увести

$$F_{\zeta, \eta}(t) := f(a + t(\zeta + \eta)) - f(a + t\zeta) - f(a + t\eta) - f(a)$$

и доказати да је

$$D^2 f(a)(\zeta, \eta) = \lim_{t \rightarrow 0} \frac{F_{\zeta, \eta}(t)}{t^2}.$$

Извести закључак из тога, чињенице да је F симетрично по ζ и η , као и

$$D^n f(a)(\zeta_1, \zeta_2, \dots, \zeta_n) = D_{\zeta_1} D_{\zeta_2} \dots D_{\zeta_n} f(a).$$

\square

Теорема. Нека су X, Y нормирани векторски простори, $V \subseteq X$ отворен, $a \in V$, $fD^{n-1}V$ и $fD^n a$. Тада је

$$f(a + h) = f(a) + f'(a)h + \dots + \frac{1}{n!} f^{(n)}(a)h^n + o(\|h\|^n), h \rightarrow 0$$

Доказ. Доказ извести индукцијом по n коришћењем Последице 2. теореме о коначном прираштају и чињенице да је $(Lx^n)' = nLx^{n-1}$. \square

2.2 Унутрашње тачке екстремума

Тврђење. Нека је V отворен подскуп нормираног векторског простора X , $a \in V$, $f : V \rightarrow \mathbb{R}$, $fD^n a$, $Df(a) = D^2 f(a) = \dots = D^{n-1} f(a)$, $D^n f(a) \neq 0$. Да би a била тачка локалног екстремума функције f :

- **неопходно** је да n буде паран број и да је $D^n f(a)$ семидефинитна форма.
- **довољно** је да су вредности $D^n f(a)h^n$ одвојене од 0 на јединичној свери $\|h\| = 1$.

Доказ. Применити Тејлорову формулу. \square

Пример. (Ојлер–Лагранжове једначине)

2.3 Теорема о имплицитној функцији

Теорема. (Теорема о имплицитној функцији) Нека су X, Y и Z нормирани векторски простори, при чему је Y комплетан, $x_0 \in X$, $y_0 \in Y$ и $W = B[x_0; \alpha] \times B[y_0; \beta] \subseteq X \times Y$. Претпоставимо да пресликавање $F : W \rightarrow Z$ испуњава следеће услове:

- (1) $F(x_0, y_0) = 0$
- (2) $FC(x_0, y_0)$
- (3) D_2F дефинисано на W и непрекидно у тачки (x_0, y_0)
- (4) $\exists (D_2F(x_0, y_0))^{-1} \in \mathcal{L}(Z; Y)$

Тада постоје околине U и V тачака x_0 и y_0 и пресликавање $f : U \rightarrow Y$ са својствима:

- (а) $U \times V \subseteq W$
- (б) $[(x, y) \in U \times V \text{ и } F(x, y) = 0] \iff y = f(x)$
- (в) fCx_0

Доказ. Пошто су транслације хомеоморфизми, без умањења општости претпоставити да важи $x_0 = 0$ и $y_0 = 0$. Дефинисати помоћну функцију $g_x : B[0; \beta] \rightarrow Y$ као

$$g_x(y) := y - (D_2F(0, 0))^{-1}F(x, y).$$

Користећи Теорему о коначном прираштају доказати да је g_x контракција и да слика неки комплетан скуп у себе. Применити Банахов став о фиксној тачки. Одатле извести закључак. \square

Теорема. (Теорема о инверзној функцији) Нека су X, Y нормирани векторски простори, при чему је Y комплетан, нека је $V \subseteq Y$ отворен скуп, $y_0 \in V$ и $g : V \rightarrow X$ пресликавање које има следећа својства:

- (1) $g \in \mathcal{D}(V; X)$
- (2) $DgCy_0$
- (3) $\exists (Dg(y_0))^{-1} \in \mathcal{L}(X; Y)$

Тада постоје околина $V_0 \subseteq V$ тачке y_0 и околина $U_0 \subseteq X$ тачке $x_0 := g(y_0)$ такве да је $g : V_0 \rightarrow U_0$ бијекција, $g^{-1}Dx_0$ и важи

$$Dg^{-1}(x_0) = (Dg(y_0))^{-1}.$$

Доказ. Доказ следи из Теореме о имплицитној функцији примењене на функцију $F(x, y) = x - g(y)$. \square

Теорема. (Теорема о рангу) Нека је $V \subseteq \mathbb{R}^k$ отворен и $f : V \rightarrow \mathbb{R}^l$ пресликавање класе C^n , такво да је за све $x \in V$ $\text{rang} Df(x) = r$. Тада у околини сваке тачке $x_0 \in V$ и њене слике $y_0 = f(x_0) \in \mathbb{R}^l$ постоје локалне координате класе C^n у којима f има запис

$$f : (s_1, \dots, s_k) \rightarrow (s_1, \dots, s_r, 0, \dots, 0).$$

Краће речено, пресликавање константног ранга r локално изгледа као пројекција на \mathbb{R}^r .

Доказ.

□

Тврђење. Сваки дифеоморфизм класе C^1

$$\mathbb{R}^l \supseteq V \xrightarrow{f} f(V) \subseteq \mathbb{R}^l$$

може локално да се представи као композиција l простих дифеоморфизама.

Доказ. Индукцијом по k доказати да дифеоморфизм који мења највише k координата може локално да се представи као композиција k простих дифеоморфизама. □

3 Многострукости

3.1 Подмногострукости у \mathbb{R}^n и условни екстремуми

Тврђење. За $M \subseteq \mathbb{R}^{k+l}$ следећа тврђења су еквивалента:

- (а) M је k - димензиона подмногострукост класе C^p
- (б) $(\forall p \in M)$ постоје отворене околине $p \in V$ и $0 \in U$ у \mathbb{R}^{k+l} и дифеоморфизам $g : U \rightarrow V$ класе C^p таква да је $g(V \cap M) = U \cap (\mathbb{R}^k \times 0)$
- (в) $(\forall p \in M)$ постоје отворене околине $p \in V$ у \mathbb{R}^{k+l} и $0 \in U$ у \mathbb{R}^k и имерзија $h : D \rightarrow V$ класе C^p таква да је $h : D \rightarrow V \cap M$ хомеоморфизам у релативној топологији на $V \cap M$ наслеђеној из \mathbb{R}^{k+l} .

Доказ. Како је k -дим подмногострукост у \mathbb{R}^{k+l} локално задата једначином $f(x) = 0$, где је f субмерзија и $\text{rang} Df(x) = l$, из Теореме о рангу закључити да је могуће изабрати локалне координате у којима f има запис

$$f(x_1, \dots, x_{k+l}) = (x_1, \dots, x_l).$$

Одатле директно закључити (б). Уз помоћ претходног, дефинисати тражену имерзију и закључити (в). □

Тврђење. Нека је $h : D \rightarrow M$ локална параметризација околине тачке $p = h(0)$ и нека је $f : V \rightarrow \mathbb{R}^l$ субмерзија таква да је $M \cap V = f^{-1}(0)$. Тада важи да је $T_p M = \ker Df(p)$.

Доказ. Диференцирањем $f(h(t)) \equiv 0$ у тачки $t = 0$ и применом правила за извод композиције пресликавања закључити да је $T_p M \subseteq \ker Df(p)$. Одатле, применом Прве теореме о изоморфизму на пресликавање $Df(p)$ закључити да важи једнакост. □

Теорема. Нека је $V \subseteq \mathbb{R}^n$ отворен скуп, $f : V \rightarrow \mathbb{R}^l$ функција класе C^1 и $M \subseteq V$ глатка подмногострукост. Да би тачка $p \in M$ била тачка условног локалног екстремума функције $f|_M$ неопходно је да буде испуњен бар 1 од следећих услова:

- (а) $df(p) = 0$ (тј. p је критична тачка за f)
- (б) $T_p M \subseteq T_p S$, где је $S := \{x \in V | f(x) = f(p)\}$

Доказ. Претпоставити да важи а) у теореме. Одатле директно закључити да је p кандидат за безусловни, а самим тим и условни екстремум. Даље, претпоставити да а) у теореме не важи. Доказати да је онда у некој околини тачке p функција f субмерзија, па је онда S $(n-1)$ - дим глатка подмногострукост, па има смисла $T_p S$. Узети $\gamma :]-\delta, +\delta[\rightarrow M$ такво да $\gamma(0) = p$. Из $(f \circ \gamma)'(0) = 0$ извести $T_p M \subseteq T_p S$. □

Напомена. Нека је M глобално задато једначином $g(x) = 0$ за неку субмерзију $g : V \rightarrow \mathbb{R}$ и нека је p локални екстремум за $f|_M$. Са $\gamma : I \rightarrow M$ дата је нека крива која лежи на M и за коју важи $\gamma(0) = p$. Тада, $f \circ \gamma$ има локални екстремум у 0, тј. за $f \circ \gamma : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ важи $(f \circ \gamma)'(0) = 0$ односно $\overrightarrow{\nabla} f(\gamma(0)) \cdot \gamma'(0) = 0$ за свако γ кроз p . Одатле следи $\overrightarrow{\nabla} f(p) \perp M$. Како је $\gamma \in M$, одатле следи $(g \circ \gamma)(t) = 0$ па када то диференцирамо по t добијамо да је $\overrightarrow{\nabla} g \perp M$. Коначно, добијамо систем $n + 1$ једначина са $n + 1$ непознатих који је одређен и који нам служи за одређивање условних екстремума:

$$\begin{cases} \overrightarrow{\nabla} f(p) = \lambda \overrightarrow{\nabla} g(p) \\ g(p) = 0 \end{cases}$$

3.2 Апстрактне многострукости

Лема. Нека је $M \subseteq \mathbb{R}^{k+l}$ k -димензиона подмногострукост класе C^p , нека су V_1, V_2 околине (у \mathbb{R}^{k+l}) тачке $p \in M$ и нека су $h_1 : D_1 \rightarrow V_1$, $h_2 : D_2 \rightarrow V_2$ две локалне C^p параметризације скупова $V_1 \cap M$ и $V_2 \cap M$. Тада је

$$h_2 \circ h_1^{-1} : D_1 \cap h_1^{-1}(V_2) \rightarrow D_2 \cap h_2^{-1}(V_1)$$

дифеоморфизам класе C^p .

Доказ. Доказ леме следи из чињенице да је композиција дифеоморфизама дифеоморфизам. \square

Тврђење. Не постоји имерзија класе C^p где је $p \leq 1$ где $h : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}^2$ таква да је $h(\mathbb{R}) = \Gamma$.

Доказ. Из непрекидности h' извести контрадикцију. \square

Теорема. За свако отворено покривање $\{U_\lambda\}_{\lambda \in \Lambda}$ глатке многострукости M постоји разлагање јединице $\{\rho_\lambda\}_{\lambda \in \Lambda}$ такво да је $\text{supp} \rho_\lambda \subseteq U_\lambda$.

Теорема. За $\{U_\lambda\}_{\lambda \in \Lambda}$ као у претходној теорему постоји разлагање јединице $\{\rho_\sigma\}_{\sigma \in \Sigma}$ са компактним носачем, такво да $(\forall \sigma \in \Sigma)(\exists \lambda \in \Lambda) \text{supp} \rho_\sigma \subseteq U_\lambda$.

Теорема. (Витнијева) Свака глатка n -димензиона многострукост M може да се глатко уложи у \mathbb{R}^{2n+1} , тј. постоји C^∞ улагање $f : M \rightarrow \mathbb{R}^{2n+1}$. Другим речима, свака апстрактна глатка многострукост је дифеоморфна подмногострукости у еуклидском простору.

Теорема. Свака компактна глатка многострукост M може глатко да се уложи у \mathbb{R}^l за довољно велико l .

Доказ. Нека је $\{(U_j, \varphi_j)_{1 \leq j \leq k}\}$ атлас на M , такав да је $\varphi_j(U_j) = B(0; 3)$ и да $V_j = \varphi_j^{-1}(B(0; 1))$ такође покривају M . За свако j конструисати функцију $h_j : U_j \rightarrow \mathbb{R}$ помоћу

$$h(x) = \frac{g(4 - \|x\|^2)}{g(4 - \|x\|^2) + g(\|x\|^2 - 1)}$$

где је g дато са

$$g(t) = \begin{cases} e^{-\frac{1}{t}}, & t > 0 \\ 0, & t \leq 0 \end{cases}$$

Дефинисати пресликавање

$$f : M \rightarrow \underbrace{\mathbb{R}^n \times \cdots \times \mathbb{R}^n}_k \times \underbrace{\mathbb{R} \times \cdots \times \mathbb{R}}_k =: \mathbb{R}^l$$

са

$$f(p) = \left(h_1(p)\varphi_1(p), \dots, h_k(p)\varphi_k(p), h_1(p), \dots, h_k(p) \right)$$

где је $n = \dim M$. Доказати да је f једно улагање.

□

3.3 Извод пресликавања $f : M \rightarrow N$

Лема. Деривација D на $C^\infty(p)$ пресликавања које је константно у некој околини тачке p је 0.

Доказ. Применити Лајбницово правило и из хомогености (деривација је линеарно пресликавање, дакле и хомогено) закључити да је довољно доказати $D1 = 0$. □

Лема. Нека је $f \in C_\mathbb{R}^\infty(U)$ и $p \in U$. Тада постоје лопта $B := B(p, \varepsilon) \subseteq U$ и функције $g_1, g_2, \dots, g_n \in C_\mathbb{R}^\infty(U)$ такве да:

$$1. \ g_j(p) = \frac{\partial f}{\partial x_j}(p)$$

$$2. \ f(x_1, x_2, \dots, x_n) = f(p) + \sum_{j=1}^n (x_j - p_j)g_j(x)$$

Доказ. За $x \in B$ (B као у поставци) можемо написати

$$\begin{aligned} f(x) &= f(p) + \int_0^1 \frac{1}{dt} f(p + t(x - p)) dt \\ &= f(p) + \sum_{j=1}^n (x_j - p_j) \int_0^1 \frac{\partial f}{\partial x_j} f(p + t(x - p)) dt \end{aligned}$$

Узети да је $g_j = \int_0^1 \frac{\partial f}{\partial x_j} f(p + t(x - p)) dt$.

□

Теорема. Нека је $U \subseteq \mathbb{R}^n$ отворен скуп и $p \in U$. За сваку деривацију $D : C^\infty(p) \rightarrow C^\infty(p)$ алгебре $C^\infty(p)$ постоји јединствени вектор $\xi \in T_p U$ такав да је $Df(p) = df(p) \cdot \xi$.

Доказ. Написати $f(x)$ као у претходној леми, и применити деривацију на тај запис. Добијемо

$$Df(x) = \sum_{j=1}^n (D\pi_j(x) \cdot g_j(x) + (x_j - p_j) \cdot Dg_j(x)),$$

Применом овога у тачки p имамо:

$$Df(p) = \sum_{j=1}^n D\pi_j(p) \cdot \frac{\partial f}{\partial x_j}(p) = df(p) \cdot \xi,$$

за $\xi = (D\pi_1, D\pi_2, \dots, D\pi_n)$.

□

Напомена. Претходна теорема нам даје еквиваленцију геометријског и алгебарског (аналитичког) приступа дефиницији тангентног простора многострукости.

Последица. $T_p M$ је векторски простор, јер је линеарна комбинација деривација такође деривација.

Последица. $\dim M = n \implies \dim T_p M = n$

Доказ. Нека је $\varphi : U \rightarrow \mathbb{R}^n$ локална карта и $p \in U$. Тада је $\frac{\partial}{\partial x_1}\big|_p, \frac{\partial}{\partial x_2}\big|_p, \dots, \frac{\partial}{\partial x_n}\big|_p$ база за $T_{\varphi(p)}U$, па је $(\varphi^{-1})_* \frac{\partial}{\partial x_1}\big|_p, (\varphi^{-1})_* \frac{\partial}{\partial x_2}\big|_p, \dots, (\varphi^{-1})_* \frac{\partial}{\partial x_n}\big|_p$ база за $T_p M$. \square

4 Интеграција

4.1 Апстрактни интеграл

Лема. Векторски потпростор \mathcal{E} простора \mathbb{R}^T је решетка акко важи

$$f \in \mathcal{E} \implies |f| \in \mathcal{E}.$$

Доказ. Искористити везу између апсолутне вредности и максимума и минимума. \square

Тврђење. Радонов интеграл је уједно и елементарни интеграл.

Доказ. По дефиницији је радонов интеграл линеаран, тако да је довољно доказати да за опадајући низ функција f_n са компактним носачем који тежи 0 важи и да је $I(f_n) \rightarrow 0$, кад $n \rightarrow \infty$. Нека је K_n носач функције f_n . Како је f_n опадајући низ који тежи нули, следи да је $K_1 \supseteq K_2 \supseteq \dots$. Из Динијеве теореме (0 је непрекидна функција) следи да $f_n \rightrightarrows 0$, па за произвољно $\varepsilon > 0$ постоји $n_0 \in \mathbb{N}$, такво да $n \geq n_0 \implies f_n|_{K_1} < \varepsilon$.

На крају, нека је $\psi \in C_C(T)$ функција за коју је $0 \leq \psi \leq 1$ и $\psi|_{K_1} \equiv 1$ (таква функција постоји због Урисонове леме). Због $\text{supp } f_n \subseteq K_1$, важи

$$f_n = f_n \cdot \chi_{K_1} \leq f_n \cdot \psi \leq \varepsilon \psi.$$

Из позитивности и линеарности Радоновог интеграла имамо $I(f_n) \leq \varepsilon I(\psi)$, па је онда и $I(f_n) \rightarrow 0$, кад $n \rightarrow \infty$. \square

Напомена. Простор $C_C(T)$ је простор непрекидних функција $f : T \rightarrow \mathbb{R}$ које имају компактан носач, при чему је T локално компактан метрички (или Хаусдорфов) простор.

Пример. Још неки примери елементарног интеграла су:

- Диракова делта функција $\delta_a : C_C(T) \rightarrow \mathbb{R}$, $\delta_a(f) := f(a)$ (валуација у тачки).
- Риманов интеграл
- Риман-Стилтјесов интеграл

Лема. За Радонов интеграл $I : C_C(T) \rightarrow \mathbb{R}$ важи:

1. $f \leq g \implies I(f) \leq I(g)$
2. $|I(f)| \leq I(|f|)$

Доказ. За први део тврђења применити линеарност и позитивност I . За други део применити први део и $-|f| \leq f \leq |f|$. \square

Тврђење. Нека је T локално компактан Хаусдорфов простор, $K \subseteq T$ компактан подскуп и $C(T; K)$ скуп функција и $C_C(T)$ којима је носач у K . Тада је рестрикција

$$I : C(T; K) \rightarrow \mathbb{R}$$

Радоновог интеграла непрекидна у односу на норму

$$\|f\|_K := \sup\{|f(t)| \mid t \in K\}.$$

Доказ. Нека је $\psi \in C_C(T)$ функција за коју је $0 \leq \psi \leq 1$ и $\psi|_K \equiv 1$. Тада је

$$(\forall f \in C(T; K))(\forall t \in T)|f(t)| \leq \|f\|_K \cdot \psi(t),$$

па је $|I(f)| \leq I(|f|) \leq I(\psi) \cdot \|f\|_K$. \square

Теорема. (Фубини) Нека су S и T компактни Хаусдорфови простори и нека су

$$I_S : C(S) \rightarrow \mathbb{R}, I_T : C(T) \rightarrow \mathbb{R}$$

Радонови интеграл. Тада постоји јединствен Радонов интеграл

$$I : C(S \times T) \rightarrow \mathbb{R}$$

такав да је

$$I(f \otimes g) = I(f) \cdot I(g).$$

Напомена. Тензорски производ функција $f : S \rightarrow \mathbb{R}$ и $g : T \rightarrow \mathbb{R}$ је функција $f \otimes g : S \times T \rightarrow \mathbb{R}$ дефинисана са

$$f \otimes g(s, t) := f(s) \cdot g(t)$$

Дефинишемо и простор $C(S) \otimes C(T)$ као

$$C(S) \otimes C(T) := \left\{ \sum_j f_j \otimes g_j \mid f_j \in C(S), g_j \in C(T) \right\},$$

где је наведена сума коначна.

Доказ. Из претходног тврђења следи да је Радонов интеграл на компактним просторима непрекидан, па је и равномерно непрекидан по Канторовој теорему. Из Стоун-Вајерштрасове теореме следи да је $\overline{C(S) \otimes C(T)} = C(S \times T)$, па доказ тврђења следи из Принципа продужења равномерно непрекидног пресликавања са комплетним кодоменом (одатле следи и јединственост). \square

Последица. (Фубинијева теорема за Риманов интеграл) Нека је $\mathcal{J} = \mathcal{J}_1 \times \mathcal{J}_2$ n -димензиони квадар, представљен као производ k -димензионог квадра \mathcal{J}_1 и $(n-k)$ -димензионог квадра \mathcal{J}_2 . Тада, за непрекидну функцију $f : \mathcal{J} \rightarrow \mathbb{R}$ важи:

$$\int_{\mathcal{J}} = \int_{\mathcal{J}_2} \left(\int_{\mathcal{J}_1} f(x, y) dx \right) dy = \int_{\mathcal{J}_1} \left(\int_{\mathcal{J}_2} f(x, y) dy \right) dx.$$

Доказ. Због линеарности Римановог интеграла и претходне теореме, довољно је доказати тврђење за $f = f_1 \otimes f_2$, за $f_i : \mathcal{J}_i \rightarrow \mathbb{R}, i \in \{1, 2\}$ непрекидне функције. Сада директно следи доказ из дефиниције Римановог интеграла по квадру \mathcal{J} . \square

4.2 Нормирани простор интеграбилних функција

Лема. Релација еквиваленције на скупу $\mathcal{D}(T, \mathcal{E}, I) := \{f \in D(T, \mathcal{E}, I) \mid \bar{I}(|f|) < +\infty\}$, дефинисана са

$$f \sim g \iff f = g \text{ скоро свуда на } T.$$

је конгруенција (тј. сагласна је са операцијама векторског простора). Количнички простор је нормирани векторски простор, са нормом

$$\|f\|_1 := \bar{I}(|f|),$$

која је добро дефинисана.

Доказ. Наведена норма је очигледно псеудо-норма (задовољава неједнакост троугла и симетричност). Њена добра дефинисаност је јасна, ако је $[f] = [g]$, онда је $f = g$ скоро свуда на T , па је и $\bar{I}(|f|) = \bar{I}(|g|)$. Треба још доказати да је $[\alpha f + \beta g] = \alpha[f] + \beta[g]$. Хомогеност је јасна, па је довољно доказати само линеарност, која ће следити из чињенице да је унија два скупа мере нула такође скуп мере нула. \square

Последица. $(\tilde{D}(T, \mathcal{E}, I), \|\cdot\|_1)$ је нормирани векторски простор.

Напомена. Пресликавање $I : \tilde{D}(T, \mathcal{E}, I) \rightarrow \mathbb{R}$ је непрекидно линеарно пресликавање, јер је $|I(f)| \leq I(|f|) = \|f\|_1$.

4.3 Комплетирање метричког простора и Лебегов интеграл

Теорема. За сваки метрички простор (M_0, d_0) постоји комплетан метрички простор (M, d) и инјективно пресликавање $i : M_0 \rightarrow M$ са својствима:

1. $d(i(x), i(y)) = d_0(x, y), \forall x, y \in M_0$
2. $i(M_0)$ је густ у M .

Доказ. На простору $X \subseteq M_0^{\mathbb{N}}$, свих Кошијевих низова у M_0 , дефинисати релацију еквиваленције

$$\{a_n\} \sim \{b_n\} \iff \lim_{n \rightarrow \infty} d_0(a_n, b_n) = 0.$$

На простору $M := X/\sim$ дефинишемо метрику $d([a_n], [b_n]) := \lim_{n \rightarrow \infty} d_0(a_n, b_n)$.

Добра дефинисаност метрике d следи из адитивности по лimesу, а лако је и доказати да d јесте метрика. Дефинишимо улагање $i : M_0 \rightarrow M$ са $i(x) := [\{x\}]$, где је $\{x\}$ константан низ. Посматрајмо $x \in M$. Тада је $x = [x_n]$, за неки низ x_n у M_0 и важи $i(x_n) \rightarrow x$, одакле следи да је $i(M_0)$ густ у M . Треба још доказати да је M комплетан. Нека је x_n Кошијев низ у M . Из $\overline{i(M_0)} = M$ следи да постоји $a_n \in M_0$ за које је $d(i(a_n), x_n) < \frac{1}{n}$. Закључујемо да ако је x_n Кошијев, онда је и $i(a_n)$ Кошијев (као низ константних низова у M). Међутим, одатле следи и да је a_n Кошијев у M_0 , па a_n дефинише тачку у M и важи $x_n \rightarrow a$. \square

Напомена. Ово се може и применити да од нормираног векторског простора добијемо Банахов простор. Доказ се може извести елегантније, због чињенице да је дуал увек комплетан и због чињенице да постоји линеарно улагање нормираног векторског простора у дуал дуала.

Последица. Комплетирање простора $(C(\mathcal{J}), \|\cdot\|_1)$ назива се простором функција интеграбилних по Лебегу. Како је интеграл равномерно непрекидан, онда се он може (из Принципа продужења равномерно непрекидне функције са комплетним кодоменом) продужити до пресликавања које називамо Лебеговим интегралом.

4.4 Класа функција интегралних по Риману

Лема. $f \in \mathcal{R}(\mathcal{J}) \implies f$ је ограничена на \mathcal{J}

Доказ. Претпоставити супротно, и закључити да за сваку поделу постоји квадар на којем је функција неограничена, тј. постоје тачке ζ, η из тог квадрата такве да је $|f(\zeta) - f(\eta)|$ произвољно велико. Узети две поделе са уоченим тачкама које се разликују само на том квадрату, једну са уоченом тачком ζ , а другу са η . Известити контрадикцију из Кошијевог критеријума постојања лimesа по филтеру. \square

Пример. График непрекидне функције $f : E \rightarrow \mathbb{R}$, $E \subseteq \mathbb{R}^{k-1}$ је скуп Лебегове мере 0.

Доказ. Најпре, тврђење се може доказати из равномерне непрекидности у случају да је E затворен квадар. Да бисмо ово проширили на произвољан скуп $E \subseteq \mathbb{R}^{k-1}$, довољно је да покријемо график функције са пребројиво много скупова мере 0. Посматрајмо скуп $S := \mathbb{Q}^{k-1} \cap E$. Он је густ у E и пребројив, па је довољно доказати да је у некој околини сваке тачке из S , график рестрикције на ту околину скуп мере 0. То је очигледно, јер око сваке тачке скупа S можемо посматрати затворен квадар који је садржан у E , а на том квадрату је график рестрикције мере 0, због разматрања на почетку задатка. Пребројива унија скупова мере 0 је скуп мере 0, па је и график целе функције f мере 0. \square

Пример. Нека је $0 < l < k$ и $\pi : \mathbb{R}^k \rightarrow \mathbb{R}^l$ пројекција \mathbb{R}^k на неки l -димензиони потпростор. Ако је $E \subseteq \mathbb{R}^k$ скуп такав да је $\pi(E)$ скуп мере нула у \mathbb{R}^l , онда је и E скуп мере 0 у \mathbb{R}^k .

Доказ. Претходни пример можемо доказати и када је кодомен \mathbb{R}^n . Лако је видети да је $E \subseteq \pi(E) \times \mathbb{R}^{k-l}$. Применимо претходни задатак на константну функцију, одакле следи да је $\pi(E) \times \mathbb{R}^{k-l}$ скуп мере 0. Тада је и E скуп мере 0, као подскуп скупа мере 0. \square

Теорема. (Дарбуова) За сваку ограничену функцију $f : \mathcal{J} \rightarrow \mathbb{R}$ важи:

$$\overline{\int_{\mathcal{J}} f(x) dx} = \lim_{\mathcal{F}_{\mathcal{J}}} S(f, \mathcal{P})$$

$$\underline{\int_{\mathcal{J}} f(x) dx} = \lim_{\mathcal{F}_{\mathcal{J}}} s(f, \mathcal{P})$$

Доказ. Довољно је доказати једно од наведених тврђења (друго следи применом на $-f$). Означимо $\underline{I} = \underline{\int_{\mathcal{J}}}$. Нека је $\mathcal{P}_{\varepsilon}$ подела таква да је $s(f, \mathcal{P}_{\varepsilon}) > \underline{I} - \varepsilon$. Посматрати Γ_{ε} , скуп свих тачака које леже на граници неког од квадрата поделе $\mathcal{P}_{\varepsilon}$ и доказати да је он Лебегове мере 0. Онда постоји $\lambda_{\varepsilon} > 0$ такво да је за сваку поделу чији је параметар мањи од λ_{ε} , збир запремина квадрата који секу Γ_{ε} мањи од ε . Нека је \mathcal{P} таква подела и нека је \mathcal{P}' подела која садржи све тачке подела \mathcal{P} и $\mathcal{P}_{\varepsilon}$. Тада је

$$\underline{I} - \varepsilon < s(f, \mathcal{P}_{\varepsilon}) < s(f, \mathcal{P}') \leq \underline{I}.$$

Закључити да у разлици $s(f, \mathcal{P}') - s(f, \mathcal{P})$ учествују само сабирци који одговарају квадратима који секу Γ_{ε} , па је $|s(f, \mathcal{P}') - s(f, \mathcal{P})| < 2M\varepsilon$, где је $|f| \leq M$. На крају доказати да је $\underline{I} = s(f, \mathcal{P}) < (2M + 1)\varepsilon$, одакле следи тврђење. \square

Последица. (Дарбуов критеријум интеграбилности по Риману)

$$f \in \mathcal{R}(\mathcal{J}) \iff f \text{ је ограничена и } \int f(x)dx = \overline{\int} f(x)dx$$

Лема. Нека је $T \subseteq \mathbb{R}^n$ и $f : T \rightarrow \mathbb{R}$ ограничена функција и $\varepsilon > 0$. Тада је скуп

$$F := \{t \in T \mid \omega(f; T) \geq \varepsilon\}$$

затоврен у T

Доказ. Доказати да је комплемент $T \setminus F$ отворен. □

Теорема. (Лебегов критеријум интеграбилности по Риману) Функција $f : \mathcal{J} \rightarrow \mathbb{R}$ је интеграбилна по Риману акко је ограничена и непрекидна скоро свуда у смислу Лебега (тј. ако је скуп прекида $E = \{x \in \mathcal{J} \mid \omega(f; x) > 0\}$ мере 0.)

Доказ. (\implies) Најпре, закључити да је довољно доказати

$$(\forall n \in \mathbb{N}) E_n := \left\{x \in \mathcal{J} \mid \omega(f; x) > \frac{1}{n}\right\} \text{ је мере 0.}$$

Нека је \mathcal{P} подела таква да је $S(f, \mathcal{P}) - s(f, \mathcal{P}) < \frac{\varepsilon}{n}$ и нека је $P_n := \{\mathcal{J} \in \mathcal{P} \mid \mathcal{J} \cap E_n \neq \emptyset\}$. Одатле извести закључак да је $\sum_{I \in P_n} \mu(I) < \varepsilon$, па је E_n мере 0 (P_n покривају E_n).

(\impliedby) Посматрати $E_\varepsilon := \{x \in \mathcal{J} \mid \omega(f; x) \geq \frac{\varepsilon}{2\mu(\mathcal{J})}\}$. Као подскуп скупа E , овај скуп је мере нула, а због претходне леме је и затворен, па ће бити и компактан. Онда постоји коначна фамилија квадрара која га покрива и за коју је $\mu(J_1) + \mu(J_2) + \dots + \mu(J_k) < \frac{\varepsilon}{4\|f\|_\infty}$. За $t \in \mathcal{J} \setminus \bigcup_{i=1}^k J_k$ важи $\omega(f; t) < \frac{\varepsilon}{2\mu(\mathcal{J})}$, тј. за свако такво t постоји квадар I_t такав да је $\sup_{I_t} f - \inf_{I_t} f < \frac{\varepsilon}{2\mu(\mathcal{J})}$. Како је скуп $t \in \mathcal{J} \setminus \bigcup_{i=1}^k J_k$ затоврен, можемо издвојити коначно потпокривање I_t . На крају, разлику $S(f, \mathcal{P}) - s(f, \mathcal{P})$ представити као $\sum (M_i - m_i)\mu(K_i)$ и раздвојити је на сумирање по квадратима J_i и I_t , одакле ћемо добити $S(f, \mathcal{P}) - s(f, \mathcal{P}) < \varepsilon$. □

Последица. Нека је $E \subseteq \mathbb{R}^K$ ограничен скуп садржан у квадрату \mathcal{J} . Тада је

$$\chi_E \in \mathcal{R}(\mathcal{J}) \iff \partial E \text{ је скуп мере 0.}$$

Доказ. ∂E је скуп прекида функције χ_E . □

Тврђење. Нека је $\mathcal{J} \subseteq \mathbb{R}^k$ k -димензиони квадар. Тада је простор $(C(\mathcal{J}), \|\cdot\|_1)$ густ у $(\mathcal{R}(\mathcal{J}), \|\cdot\|_1)$.

Доказ. Покрити скуп прекида пребројивом унијом квадрара $\{J_n\}_{n \in \mathbb{N}}$, чији је збир запремина мањи од $\frac{\varepsilon}{2M}$. Идеја је да *непрекидно* пређемо са квадрара J_n на остатак простора, а то ћемо урадити конструисањем функције φ_n која је једнака 0 на J_n , варира између 0 и 1 на квадрату \tilde{J}_n који је двапут веће запремине од J_n и садржи га, и једанака је 1 ван \tilde{J}_n . Комбиновањем свих тих функција добијамо функцију g , за коју важи

$$\|f - g\|_1 = \int_{\bigcup \tilde{J}_n} |f - g| < \varepsilon.$$

□

Тврђење. Фубинијева теорема важи за класу функција интеграбилних по Риману.

Доказ. Следи из раније доказане теореме за непрекидне функције и принципа продужења непрекидног пресликавања $\int_{I \times J} : C(I \times J) \rightarrow \mathbb{R}$ на скуп $\mathcal{R}(I \times J)$, у коме је $C(I \times J)$ густ. \square

Напомена. Пре смо Фубинија доказали за Риманов интеграл непрекидне функције, сада смо доказали за Риманов интеграл функције интеграбилне по Риману.

Теорема. Нека је $\mathcal{J} \subseteq \mathbb{R}^k$ k -дим квадар и $E \subseteq \mathcal{J}$ скуп мерљив по Жордану. Представимо \mathcal{J} као производ $\mathcal{J} = \mathcal{J}_x \times \mathcal{J}_y$ квадрара $\mathcal{J}_x \subseteq \mathbb{R}^l$ и $\mathcal{J}_y \subseteq \mathbb{R}^{k-l}$. Тада је за свако $y_0 \in \mathcal{J}_y$ пресек $E_{y_0} := \{(x, y) \in E \mid y = y_0\}$ скупа E и l -димензионе равни $y = y_0$ мерљив по Жордану и важи

$$\mu_k(E) = \int_{\mathcal{J}_y} \mu_l(E_y) dy,$$

где је μ_k (односно μ_l) Жорданова мера у \mathbb{R}^k (односно \mathbb{R}^l)

Доказ. Следи из Фубинијеве теореме примењене на функцији $\chi_E(x, y) = \chi_{E_y}(x)$ \square

4.5 Смена променљиве у интегралу

Теорема. Нека су D_t и D_x органичени отворени скупови у \mathbb{R}^k , $\varphi : D_t \rightarrow D_x$ дифеоморфизам (класе C^1), $\varphi' : D_t \rightarrow \mathbb{R}^{k \times k}$ његова матрица првог извода и $f \in \mathcal{R}(D_x)$ функција чији је носач $\text{supp } f := \overline{\{x \in D_x \mid f(x) \neq 0\}}$ компактан у D_x . Тада важи:

- (1) $(f \circ \varphi) |\det \varphi'| \in \mathcal{R}(D_t)$
- (2) $\int_{D_x} f(x) dx = \int_{D_t} f \circ \varphi(t) |\det \varphi'(t)| dt$

Напомена. Докажимо прво 4 помоћне леме.

Лема. Нека су D_t, D_x, φ као у теорему, $E_t \subseteq D_t$, $E_x := \varphi(E_t) \subseteq D_x$. Тада важи:

- (1) Ако је E_t скуп мере нула у смислу Лебега, онда је такав и E_x .
- (2) Ако је Жорданова мера скупова E_t и $\overline{E_t}$ нула, онда је и Жорданова мера скупова E_x и $\overline{E_x}$ нула.
- (3) Ако је скуп E_t мерљив по Жордану и $\overline{E_t} \subseteq D_t$ онда је и скуп E_x мерљив по Жордану и $\overline{E_x} \subseteq D_x$.

Доказ. Приметити да се сваки отворен скуп $D \in \mathbb{R}^k$ може представити као пребројива унија квадрара чије се унутрашњости међусобно не секу. Како је пребројива унија скупова мере нула скуп мере нула, доказати (1) под претпоставком да је $E_t \subseteq J$ за неко J . Нека је $\{I_n\}_{n \in \mathbb{N}}$ покривање скупа E_t квадрима таквим да је $\sum \mu(I_j) < \epsilon$. Применом Теореме о коначном прираштају и претходног закључити да се сваки скуп $\varphi(I_j)$ налази у квадрату \tilde{I}_j таквом да је $\mu(\tilde{I}_j) = M^k \mu(I_j)$. Одатле извести (1).

Део (2) следи из (1) јер је $\overline{E_t}$, а самим тим и његова непрекидна слика $\overline{E_x}$, компактан скуп, а сваки компактан скуп мере нула у Лебеговом смислу има Жорданову меру нула.

Део (3) извести из чињенице да дифеоморфизам слика унутрашње тачке у унутрашње тачке, што је последица Теореме о инверзној функцији, односно извести закључак из $\partial E_x = \varphi(\partial E_t)$. \square

Последица. Под условима Теореме о смени променљиве, интеграл у тачки (2) постоји.

Доказ. Следи из Лебегове теореме о интеграбилности и претходне леме. \square

Лема. (једнодимензиони случај) Нека је $\varphi : I_t \rightarrow I_x$ дифеоморфизам интервала $I_t \subseteq \mathbb{R}$ на интервал $I_x \subseteq \mathbb{R}$ и нека $f \in \mathcal{R}(I_x)$ и важи

$$\int_{I_x} f(x)dx = \int_{I_t} f \circ \varphi(t)|\varphi'(t)|dt$$

Доказ. Доказати применом Њутн - Лајбницевог формуле из Анализе 1. \square

Напомена. Код смене променљиве за функције једне променљиве у уобичајеном облику немамо апсолутну вредност код φ' . То није у колизији, због тога што се у у тој апсолутној вредности само крије знак који "обрће" границе интервала.

Напомена. Појава $|\cdot|$ сугерише везу интеграције и оријентације. Не можемо интегралити по објектима који нису оријентабилни. Но, ипак постоји метода да се заобиђе ова препрека, уз помоћ чињенице да сваку неоријентабилна многострукост има дволисно оријентабилно наткривање, по којем онда можемо вршити интеграцију.

Лема. Теорема о смени променљиве у интегралу важи за просте дифеоморфизме.

Доказ. Ова лема је у суштини последица претходне леме и Фубинијеве теореме. Претпоставити ради једноставности записа да φ мења само последњу (k - ту) координату. Квад্রে $J_x \supseteq D_x$ и $J_t \supseteq D_t$ у \mathbb{R}^k представити као Декартов производ квадра у \mathbb{R}^{k-1} и интервала. Применити Фубинијеву теорему на интеграл функције $f\chi_{D_x}$ по квадрату J_x имајући у виду да је φ прост дифеоморфизам те је $\det \varphi' = \frac{\partial \varphi_k}{\partial t_k}$. \square

Лема. Ако Теорема о смени променљиве важи за дифеоморфизме

$$\psi : D_s \rightarrow D_t, \quad \varphi : D_t \rightarrow D_x$$

онда важи и за композицију $\varphi \circ \psi : D_s \rightarrow D_x$.

Доказ. Доказ извести из $\det(\varphi \circ \psi)' = \det \varphi' \cdot \det \psi'$ и две примене Теорема о смени променљиве: прво на функцију f и дифеоморфизам φ , а затим на $f \circ \varphi |\det \varphi'|$ и дифеоморфизам ψ . \square

Можемо сада довршити доказ прве теореме.

Доказ. (Доказ теореме о смени променљиве у интегралу) Доказ завршити коришћењем Тврђења о представљању дифеоморфизма као композиције простих, међутим обратити пажњу на *локално* у њему. Идеја да се докаже да теорема важи на целом D_t јесте да се D_t подели на мање скупове на којима теорема важи. Овде ће бити неопходно применити Лебегову лему о компактности на скуп $\text{supp}(f \circ \varphi \cdot |\det \varphi'|)$. \square

Напомена. Интуиција за мало другачији доказ: Нека је J квадар, $f : J \rightarrow \mathbb{R}$ непрекидна функција и $\varphi : J \rightarrow \varphi(J)$ дифеоморфизам класе C^1 . Посматрајмо шта је $\int_{\varphi(J)} f(x)dx$. Поделимо квадар J на квад্রে J_l . Тада је

$$\int_{\varphi(J)} f(x)dx = \sum_l \int_{\varphi(J_l)} f(x)dx$$

Даље имамо да је

$$\min_{\varphi(J_l)} f \int_{\varphi(J_l)} 1 dx \leq \int_{\varphi(J_l)} f(x) dx \leq \max_{\varphi(J_l)} f \int_{\varphi(J_l)} 1 dx$$

односно

$$\min_{\varphi(J_l)} f \leq \frac{1}{\mu(\varphi(J_l))} \int_{\varphi(J_l)} f(x) dx \leq \max_{\varphi(J_l)} f$$

Из непрекидности f , применом теореме о средњој вредности закључити да постоји ξ_l такво да

$$f(\xi_l) = \frac{1}{\mu(\varphi(J_l))} \int_{\varphi(J_l)} f(x) dx$$

Следи да је

$$\int_{\varphi(J)} f(x) dx = \sum_l f(\xi_l) \mu(\varphi(J_l))$$

Узмимо $\tau_l \in J_l$ такво да $\xi_l = \varphi(\tau_l)$. Тада је

$$\int_{\varphi(J)} f(x) dx = \sum_l f \circ \varphi(\tau_l) \mu(\varphi(J_l))$$

Доказати још да је $\mu(\varphi(J_l)) = |\det \varphi| \cdot \mu(J_l)$. У случају да је φ линеарно, доказ извести користећи теорему о јединствености детерминанте. У случају да φ није линеарно представити га као $\varphi \approx C + \varphi'$, где је φ' линеарно а $C = \varphi(x_0)$ транслација, стога не мења запремину.

5 Векторска поља и диференцијалне форме

Тврђење. За $\alpha \in \Omega^k(M)$, $\beta \in \Omega^l(M)$ и глатко пресликавање $F : M \rightarrow N$ важи:

$$(1) \quad F^*(\alpha + \beta) = F^*\alpha + F^*\beta$$

$$(2) \quad F^*(\alpha \wedge \beta) = F^*\alpha \wedge F^*\beta$$

Другим речима, ако дефинишемо

$$\Omega^*(M) = \bigoplus_{j=0}^{\dim M} \Omega^j(M)$$

и слично $\Omega^*(N)$ онда је

$$F^* : (\Omega^*(N), +, \wedge) \rightarrow (\Omega^*(M), +, \wedge)$$

хомоморфизам алгебри.

Доказ. (1) $F^*(\alpha + \beta)X = (\alpha + \beta)(F_*X) = \alpha(F_*X) + \beta(F_*X) = (F^*\alpha + F^*\beta)X$

(2)

$$\begin{aligned} F^*(\alpha \wedge \beta)(X, Y) &= (\alpha \wedge \beta)(F_*(X), F_*(Y)) \\ &= \begin{vmatrix} \alpha(F_*(X)) & \alpha(F_*(Y)) \\ \beta(F_*(X)) & \beta(F_*(Y)) \end{vmatrix} \\ &= \alpha(F_*(X)) \cdot \beta(F_*(Y)) - \alpha(F_*(Y)) \cdot \beta(F_*(X)) \\ &= F^*(\alpha)X \cdot F^*(\beta)Y - F^*(\alpha)Y \cdot F^*(\beta)X \\ &= \begin{vmatrix} F^*(\alpha)X & F^*(\alpha)Y \\ F^*(\beta)X & F^*(\beta)Y \end{vmatrix} \\ &= (F^*(\alpha) \wedge F^*(\beta))(X, Y) \end{aligned}$$

□

Напомена. Pullback се такође слаже и са спољашњим диференцијалом, односно важи

$$F^* \circ d = d \circ F^*$$

за $F : U \rightarrow V$ пресликавање класе C^∞ , где су $U \in \mathbb{R}^n$ и $V \in \mathbb{R}^k$. Захваљујући овоме, могуће је дефинисати $d : \Omega^l(M) \rightarrow \Omega^{l+1}(M)$ за произвољну многострукост.

Тврђење. (Лајбницово правило) Нека су $\alpha \in \Omega^l(M)$ и $\beta \in \Omega^k(M)$ две форме. Тада важи

$$d(\alpha \wedge \beta) = d\alpha \wedge \beta + (-1)^l \alpha \wedge d\beta$$

Доказ. Због линеарности d довољно је доказати формулу за $\alpha = f(x)dx_{j_1} \wedge \cdots \wedge dx_{j_l}$ и $\beta = g(x)dx_{i_1} \wedge \cdots \wedge dx_{i_k}$. Применити дефиницију d и извести закључак. □

Теорема. $\alpha \in \Omega^l(M) \implies d(d\alpha) = 0$

Доказ. Два пута применити дефиницију d на $f dx_{j_1} \wedge \cdots \wedge dx_{j_l}$ и искористити антикомутативност \wedge . □

Последица. $\text{Im } d \subseteq \text{Ker } d$

Тврђење. Ако је $F : M \rightarrow N$ дифеоморфизам, онда је $F^* : \text{H}_{\text{dR}}^l(N) \rightarrow \text{H}_{\text{dR}}^l(M)$ изоморфизам.

Доказ. Искористити чињеницу да је $(G \circ F)^* = F^* \circ G^*$. Одатле закључити $(F^{-1})^* = (F^*)^{-1}$. □

Тврђење. За свако непрекидно пресликавање $f : M \rightarrow N$ глатких многострукости постоји глатко пресликавање $F : M \rightarrow N$ такво да је $f \simeq F$.

Доказ. Извести из Вајерштрасове теореме о апроксимацији и разлагања јединице. □

Тврђење. (Картанова формула) $\phi_t : M \rightarrow M$ глатка (по t) фамилија глатких пресликавања. Нека је $X(\phi_t(p)) := \frac{d\phi_t}{dt}(p)$ (пишемо краће: X). За $\alpha \in \Omega^l(M)$ важи:

$$\frac{d}{dt} \phi_t^* \alpha = \phi_t^* (X \lrcorner d\alpha + d(X \lrcorner \alpha))$$

Доказ. Индукцијом по l . □

Последица. Нека су $f_0, f_1 : M \rightarrow N$, $f_0^*, f_1^* : H_{dR}^*(N) \rightarrow H_{dR}^*(M)$. Тада важи

$$f_0 \simeq f_1 \implies f_0^* = f_1^*$$

Последица. Ако је $M \simeq N$ онда је $H_{dR}^*(M) \cong H_{dR}^*(N)$.

Напомена. Многострукост M је повезана ако и само ако је $H_{dR}^0(M) = \mathbb{R}$.

Напомена. Општије: $H_{dR}^0(M) = \mathbb{R}^m$, где је m број компоненти повезаности M .

Напомена. Ако $l \in \{0, n\}$ онда важи $H_{dR}^l(\mathbb{S}^n) = \mathbb{R}$, иначе $H_{dR}^l(\mathbb{S}^n) = 0$.

Тврђење. Не постоји глатко пресликавање $f : \mathbb{B}^n \rightarrow \mathbb{S}^{n-1} := \partial\mathbb{B}^n$ такво да је $f(x) = x$ за све $x \in \mathbb{S}^n$. Односно, не постоји глатка ретракција \mathbb{B}^n на $\partial\mathbb{B}^n$.

Доказ. Дефинисати $j : \mathbb{S}^{n-1} \rightarrow \mathbb{B}^n$ као $j(x) = x$. Претпоставити супротно, да постоји тражена ретракција $f : \mathbb{B}^n \rightarrow \mathbb{S}^{n-1}$, тд. $\forall a \in \mathbb{S}^{n-1} f(a) = a$. Посматрати $f \circ j$ и H_{dR}^{n-1} посматраних објеката (\mathbb{S}^{n-1} и \mathbb{B}^n) и извести контрадикцију. □

Напомена. Не постоји непрекидна ретракција многострукости на границу.

Теорема. (Брауерова теорема о фиксној тачки)

Свако непрекидно пресликавање $f : \mathbb{B}^n \rightarrow \mathbb{B}^n$ има бар једну фиксну тачку. Другим речима

$$f \in C(\mathbb{B}^n, \mathbb{B}^n) \implies (\exists x_0 \in \mathbb{B}^n) f(x_0) = x_0$$

Доказ. Претпоставити супротно, да $\forall x \in \mathbb{B}^n$ важи $f(x) \neq x$. Дефинисати $r(x) = \frac{f(x)-x}{\|f(x)-x\|}$, $r : \mathbb{B}^n \rightarrow \mathbb{S}^{n-1}$. Показати да је r ретракција. Одатле, на основу претходног, извести контрадикцију. □

6 Дуални поглед на диференцијалне форме

7 Фуријеова анализа